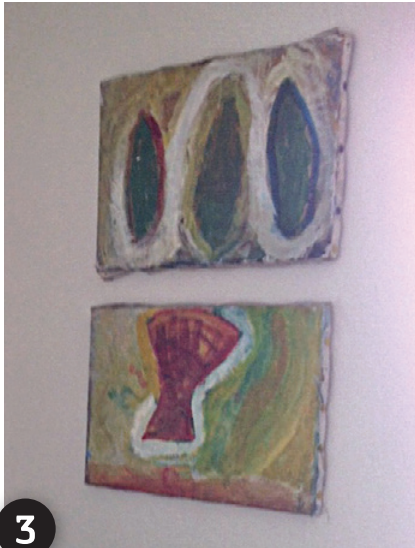
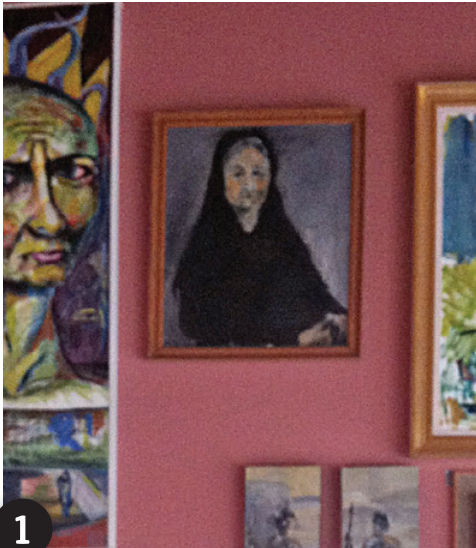

1

3

8

5 - THOMAS ARGE:
Svartifossur. 1965

Hesin málningur hjá Thomas Arge (Tommy) eitur Svartifossur og er mál-
aður í 1965. Málningurinn var útstillaður í
»Ælaboganum«, ein málindahandil, sum
lá við síðuna av »hjá Kissa« í Fransa-
brekkuni – og vit máttu bara keypa
hann! Tommy segði, at málningurinn
sýndi grótformatiónirnar í Svartafossi,
og at har eru tveir »menn« miðskeiðis
í málninginum, sum Tommy segði
»passaði upp á« fossin! Svartifossur er
nakað serligt – øll eru góð við Svartafoss,
Hoydalsá og tað vakra øki har uppi. Tað
er sikkurt nógv skrivað í bókmentum
um Svartafoss, men Jóanes Nielsen
rithøvundur skrivar tað so vakurt:
»Mamman segði, at ælabogarnir elskaðu
Svartafoss, og børnini trúðu henni. Tað
var í Svartafossi, at ælabogarnir vóru
litblandaðir, og síðan gleivaðu teir ernir
og fagrir tvørtur um fjørðin til Nólsoyar.«
Hetta er flott skrivað, so hvørja ferð ein
hyggur at málninginum, fara tankarnir á
flog og verma hjartarøturnar.

Sólrun Arge

6 - PÁLL PURKHÚS:
Uttan heiti. 1964

Tá eg setti búgv seinast í trýssunum,
vóru tvær myndir hjá Páll Purkhús av
teimum fyrstu, eg ognaði mær. Av ym-
iskum orsökum havi eg ikki havt tær í
nógv ár. Nú havi eg fingið tær aftur, og
tær hava fingið sítt pláss í stovuni. Eg
haldi tær framvegis hava sama serliga
mjúka huldukenda dām, og eg hugs,
hvat krógv var innan fyri húsaveggir-
nar. Listamálarin er tíverri, meira ella
minni, farin í gloymaskuna og hevur
heldur ikki verið so produktivur, tað er
spell. Tær eru ikki signeraðar, tí lista-
málarin, helt uppá, at tað var ikki navnið,
ið skuldi selja, men myndin sjálv.

Laura Joensen

7 - HANS JACOB GLERFOSS:
Uttan heiti. 1993

Hendan myndin hevur ein serligan
týdning fyri meg. Eg havi altíð kent
Hans Jacob, og tá hann flutti aftur til
heimbygðina uml. 1990, aftaná nökur
ár í útleigd, hittust vit av og á. Hann
ringdi ein dagin og segði, at hann hevði
málað eina mynd til mín. – Haldi at eg
tori at siga, at hetta var úrslit av kjaki
okkara millum um myndlist. Hóast tað
okkara millum ongantið var sett nøvn
á andlitini á myndini, so haldi eg, at
tey øll eru gjørd við fyrimynd í fólki
úr Kallsoynni. Eg haldi, at Hans Jacob
Glerfoss (1937-2010) er ein av okkara
evnaríkastu listamonnum. Hendan
myndin hevur ongantið fyrr verið fram-
sýnd, og haldi eg avgjørt, at hon tolir at
verða sýnd fram.

Terje Sigurdsson

8 - FRIDTJOF JOENSEN:
Brynhild. 1968

Fridtjof Joensen (1920-1988), úr
Mikladali var næmingur á Lista-
háskúlanum í Keypmannahavn frá
1967 – 1970. Brynhild var biðin til
model í móðirlívi,- skuldi koma so
skjótt, hon var fødd. Tá hon var 2-3
vikur gomul í apríl 1968, fór eg við
barnavogni inn á Charlottenborg
hvønn dag í eina viku. Fridtjof og 6-8
aðrir næmingar arbeiddu í atriums-
urtagarðinum, og professarin Mogens
Bøggild gekk ímillum teirra og veg-
leiddi Og hann steðgaði Fridtjof,
áðrenn Fridtjof helt seg vera lidnan.
Sólin skein hvønn dag, og Brynhild
fekk bróst, meðan hon var model.
Bronzuhøvdið keypti eg árið eftir fyri
mína fyrstu lön sum sosialráðgevi á
Rødbygård. Prógv hevði eg fingið 5
vikur, áðrenn Brynhild var fødd.

Karin Kjølbro

9 - FRIMOD JOENSEN:
Uttan heiti, 1968

Hetta er málningur hjá Frimod Joensen
frá 1968. Eg havi altíð verið sera væl
nøgdur við listaverkið, sum er keypt
nakað seinni, og er eitt av fyrstu hjá
mær. Hongur í køkinum. Har hongur
tað væl og fær stóra uppmærksomheit.
Frimod bleiv serliga kendur mitt í 70
árunum við »Føroyar í fokus«? Gekk
nokk ikki so væl at selja hetta motivið,
tá tað er útlendskt, men mær saknar
tað onki; eisini búið eg á Nørrebrúgv
í 68. Er tað nakað, eri eg glaðari fyri
myndina nú enn nakrantíð. Møguliga
er mamman motivið, tí ikki er tað ólíkt
listarmanninum sjálvum. Naivismen
tá hon er list! Hugarensli áskoðarans
hevur verið stór, tá listarverkið hevur
verið kannað við sjóneykuglasið, tí har
er mangt at smílast yvir.

Jóin Sigurdsson

10 - SÁMAL JOENSEN-MIKINES:
Kirkja bygd. 1933

Eg vil gjarna læna tykkum eitt lista-
verk til hesa framsýning, tað er ein
málningur, málaður á krossfinerplátu
stødd 98 X 87 cm, sum Sámal Joensen
Mykines hevur málað, hann var
staddur í Fugloy í 1933, og har málaði
hann nógvar sera góðar málningar,
millum aðrar henda, sum er av Kirkju
bygd við Viðareidi í baksýni. At hesin
málningur hevur sera stóran týdning
fyri meg er, at hann hevur altíð verið
ein partur av mínum lívi, míni foreldur
fingu hann í brúðargávu í 1935, og so
langt eg kann minnst, hevur hann
altíð verið at sæð í mínum barnaheimi,
og eisini tá pápi flutti á ellisheim, men
nú hongur hann á bróstinum í stovu
mínari á Strondum. Svarta húsið, sum
er næstfremst á myndini, er heimi hjá
ommu og abba mínum á Kirkju, har havi
eg nógvar sera góð minnir frá mínum

4

10

summarferium á hvørjum árið, líka til
eg var stórur nokk at fara til arbeiðis
sum 16 ára gamal, og síðani næstan
á hvørjum ári vitja aftur, og eisini í
mínum arbeiðslívi sum mekanikari
hjá Føroya Tele, havi eg havt nógvar
vitjanir á Kirkju

Martin Rasmussen

11 - STEFFAN DANIELSEN:
Uttan heiti

Eitt kvøldi í juli 1953 fóru 6 mans av
Skála ein túr eftir fjøllunum á Eystur-
oynni. Tey gingu alla náttina og komu
niðan á Slættaratind út móti morgni.
Uppi á Slættartindi tóku teir fleiri
myndir, m.a. eina suður yvir fjalla-
topparnar. Teir fingi allir eitt eintak av
myndunum. Tann eini maðurin við á
túrinum var Petur Martin Rasmussen.
Ein dagin kom Steffan Danielsen –
teir kendust frá Keypmannahavn – á
vitjan, hann sá fotomyndina, og spurdi
um hann kundi læna hana. Nakað
seinni kom hann aftur við myndini
og einum málningi, ið hann hevði
málað eftir fotomyndini, og sum Petur
Martin skuldi eiga. Tað serstaka er, at
Petur Martin er abbi mín og maðurin,
sum hevði myndatólið við, er Ewald
Sørensen, hin abbin hjá mær. Eg fekk
málningin í konfirmatiónsgávu frá
ommu og abba mínum í heyst og eri
sera glað fyri hann, bæði tí hann er
flottur, men eisini tí hann hevur eina
serliga søgu.

Lea Áradóttir Rasmussen